

Časopis žiakov Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom č. 1/2023

Golgota s našimi dobrými skutkami

Čierna Golgota

Popolcovou stredou nastalo pôstne obdobie, ktoré sme prežívali aj my v škole.

Pod heslom „Zmeňme Golgotu na miesto lásky, viery a nádeje“ sme na technickej a výtvarnej výchove my, deviatci, s pani učiteľkou Pitákovou spravili zastavenia krížovej cesty. Tie sme symbolicky nakreslili červenou farbou na čierny podklad a zastavenia zavesili na nástenku na hlavnej chodbe. Jednotlivé zastavenia všetkých doviedli až na Golgotu. Miesto, kde bol ukrižovaný

Ježiš Kristus, aby sa za nás obetoval. Celú Golgotu sme vyrobili čiernu, tmavú, pochmúrnu... išiel z nej strach a bolesť. No počas pôstneho obdobia sme všetci mali veľkú možnosť Ježišovu bolesť, ktorú zakúsil na kríži zmierniť svojimi dobrými skutkami. Tí, ktorí vykonali dobrý skutok mali možnosť vymeniť ho za nálepku. Tú potom prilepili na akékoľvek miesto čiernej Golgoty, ktorá pozostávala z čierneho kríža, čiernej cesty a veľkých čiernych kameňov. Nálepky – naše dobré skutky – čierne, tmavé a pochmúrne miesto zmenili na miesto lásky, viery a nádeje. Každý dobrý skutok mal aj svoju symbolickú nálepku, ktorej vysvetlenie bolo

Hurá, prichádza jar! Všetko sa prebúdzá, začína kvitnúť, deti vyberajú bicykle, tešia sa na šibačku. No určite mi dáte zapravdu, že s týmto oteplením prichádza aj jarná únava a nám sa už akosi nechce učiť. No my, malí žurnalisti, sme nezaháľali a tieto krásne jarné dni vám chceme spríjemniť časopisom Úsmev. Dočítate sa v ňom o našich aktivitách a práci za posledné tri mesiace. Siedmaci sa zúčastnili zaujímavej duchovnej obnovy a lyžiarskeho výcviku. Deviatci pasovali prvákov a pripravili nám Golgotu, ktorú sme dozdobili dobrými skutkami. Navštívila nás aj svätá Filoménka a so svojimi patrónmi sme slávili svoje odpusty. Ukážeme vám aj to, akí sme zruční a vieme narábať s hlinou. Pripravili sme pre vás aj tajničku a osemšmerovku. Dúfame, že vám tieto veľkonočné dni našim časopisom len spríjemníme a vy si z pozitívneho čítania naberiete veľa síl do ďalších dní. Prajeme vám požehnané veľkonočné sviatky s našim Úsmevom.

Šéfredaktorka

Silvia Maslaňáková, 5.B
usmevczs@gmail.com

napísané na tabuľke – Skutkovníku – vedľa Golgoty. Deti tak mohli nalepiť list, kvietok, hostiu, ruku, srdiečko.

Výmena dobrých skutkov začala na Popolcovú stredú a trvala do Veľkej noci. Svojimi skutkami sme však nemenili len Golgotu ale aj seba. Vyčarili sme úsmev na tvári ľuďom, ktorým sme pomohli a posunuli sme sa o krôčik bližšie k Pánovi Ježišovi. Prekonávali sme prekážky a aj my sme si niesli svoje maličké no dôležité a potrebné krížiky.

Natália Vnenčáková, 9.A

Guľovačka pri Oravskej priehrade

Hrou k lepším výsledkom

My, žiaci siedmeho ročníka, sme sa zapojili do projektu „Hrou k lepším výsledkom“, ktorého súčasťou bola aj duchovná obnova.

30. januára sme teda v Ústí nad Priehradou začali cestu prehĺbenia nášho priateľstva s Ježišom Kristom. O náš program sa starali animátori z Bratislavy. Rozprávali nám o tom, že bez Pána Boha sa v živote nepohne-
me a dokázali nám to svedectvami a zázrakmi z ich života. Určite sa nám posilnil kolektív v triede, pretože všetky súťaže a aktivity sme mohli zvládnuť len v spolupráci so

spoluziakmi. Boli sme aj vonku, kde sme si zasúťažili. Každý deň sme zakončili svätou omšou a mali sme možnosť svätej spovede. Najkrajším zážitkom bolo pre nás korunovanie za kráľov a kráľovné. Zatiaľ čo ostatní klačali, po jednom sme si sadli na trón a mohli sme poprosiť Pána Ježiša, ktorý bol rovno pred nami za naše osobné úmysly. Potom sme dostali korunu,

Spoločné aktivity

NAŠE ZÁŽITKY

- Mne sa páčili naše spoločné aktivity, večerné omše, poučenie... Zobrala som si z toho, že Pán Ježiš nie je obyčajný človek, ktorý vstal z mŕtvych.
- Mne sa páčilo, ako nás korunovali a ako sme sa vonku guľovali.
- Na duchovnej obnove sa mi páčili reklamy o Ježišovi, pozeranie filmov, ubytovanie, super aktivity, kalčeto a ich snaha zlepšiť nám známky.
- Páčilo sa mi, s kým som bola v izbe. Síce to nebolo plánované, ale bola s nimi strašná sranda. Páčilo sa mi, ako sme chodili z izby do izby a vyjedali všetky sladkosti. Zblížila som sa so spolužiačkami, s ktorými som sa pred tým veľmi nebavila.
- Najviac sa mi páčili aktivity, ktoré boli vždy na niečo zamerané a mali poučenie. Každý bude písať aj o našom korunovaní, tak napíšem aj ja. Som rada, že som mohla toto zažiť a mohla byť tak blízko pri Ježišovi. Páčilo sa mi aj, keď sme sa v noci smiali a potom sme boli celý deň unavení.
- Mne sa páčilo ako sme boli korunovaní. Zaujali ma kartičky – úlet. A páčilo sa mi, že sme mali spoveď a sv. omše.
- Páčilo sa mi, že nás animátori viedli bližšie k Pánu Bohu zábavnejším spôsobom. Ukázali nám, že ak nepoprosíme Pána Ježiša o pomocnú ruku, sami mnoho vecí nezvládneme. Boli sme korunovaní na dcéry a synov Kráľa. Porozprávali nám aj svedectvá z ich života, ktoré boli pre nás inšpiratívne.
- Mne sa páčilo, že sme tam mali Lamačské chvály, aktivity, že sme boli vonku,... Ešte sa mi tam páčilo ako s nami pracovali, ako s nami rozprávali.
- Krásne omše aj možnosť sv. s(Ľeť). Úžasní animátori a pekné aktivity na pochopenie duchovného života.
- Mňa osobne bavil ten deň, volal sa streda, keď sme prišli a dali nám do rúk takú hnedú vec – hlinu a bavilo ma robiť z tej hliny guľôčku. Zobralo mi to veľa času, ale bola to sranda. A páčilo sa mi, keď sme sa obliekli a išli sme von a hádzali sme sa do snehu.

potlesk a titul „Dcéra/syn Najvyššieho Kráľa“. 1. februára sme sa síce unavení, ale plní zážitkov a nových vedomostí vrátili domov.

Anežka Stašová, 7.A

Prváci a deviataci spolu

PRVÁČKA PASOVAČKA

Na sviatok Obrátenia svätého Pavla, 25. januára, sa v našej škole po dvojročnej corona pauze uskutočnilo pasovanie prvákov.

Aby sa prváčikovia dostali k pasovaniu, museli prejsť rôznymi úlohami, ktoré im pripravili ich triedne pani učiteľky Masničáková a Maslaňáková spolu s nami, deviatkami. Pomocou čarovnej vložky sme sa preniesli do krajiny Rozprávko, Písmenkovo a Číselkovo. Deti skladali puzzle, recitovali básničky, spievali, hádali rozprávky a robili mnoho ďalších zaujímavých vecí, ktoré hravo a štatočne zvládli, a tak dokázali, že sú riadni

prváci. Pomohli sme sa im zbaviť aj slov NEVIEM, NECHCEM a NEDOKÁŽEM, ktoré sme pokrčili, spálili a nahradili sme ich slovom POKÚSIM SA. Keďže program mal byť pre prváčikov prekvapením, nacvičovali sme s nimi len pesničky - My sme smelí prváci, Zlatá brána a Keď si šťastný. Tie nádherne za doprovodu hudobných nástrojov zaspievali. Potrebné veci ako písmenká, puzzle s postavičkami z ľadového kráľovstva a rozprávky Maľka a Kubko, Shrek, Krtko a tučniaci z Madagaskaru, oblúk a zasneženú krajinu sme si pripravovali na viacerých hodinách technickej a výtvarnej výchovy s pani učiteľkou Pitákovou.

Deviataci pripravili pre malých prvákov tvorivé aktivity

Všetci prváci úlohy zvládli a prebojovali sa svojimi vedomosťami ku konečnému pasovaniu za prváčikov. Na konci každý z nich dostal diplom. Celá 9.A. sme do toho vložili kopec úsilia a verím, že sa to prváčikom a ich rodičom páčilo a zabavilo sa.

Natália Vnenčáková, 9.A

V zdravom tele zdravý duch

O tom, akí sú naši žiaci veľmi šikovní, svedčí aj fakt, že sa vynikajúco umiestnili v športovom projekte Olympijský odznak všestrannosti.

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR chce projektom za pomoci učiteľov telesnej výchovy podporiť všestranný pohybový rozvoj žiakov. Cieľom je zároveň aktivácia detí k pravidelnému športovaniu, motivácia rozvíjať všetky pohybové schopnosti z pohľadu zdravotnej prevencie, identifikácia talentovaných žiakov smerom k ich prípadnej ďalšej športovej výkonnostnej úrovni vo vybranom športe a tiež podpora súťaživosti. Z našej školy sa zapojilo 90 žiakov zo 6. – 9. ročníka absolvovalo šesť pohybových testov. Všetci účastníci dostanú certifikáty

a tí najlepší budú ocenení aj odznakmi. Z našej školy sa na treťom mieste umiestnili títo žiaci. Alžbeta Chudiaková, Rebeka Hrubjaková zo 6. roč., Sofia Rusnáková, Tobias Staš a Dávid Tarčák zo 7. roč., Denis Hrubjak a Matej Rusnák z 8. roč. a Denis Odumorek z 9. roč.

Druhé miesto získal Matej Mazurák z 9. A a Martin Pienták zo 7. A triedy.

Najlepší žiaci zo školských kôl budú súťažiť počas marca a apríla na krajských kolách, odkiaľ sa najlepší kvalifikujú na celoslovenské kolo. Všetkým žiakom ďakujeme za účasť a tým, ktorí nás budú reprezentovať držíme palce, aby podali čo najlepšie výkony.

Barbora Perveková 5.B

Deti riešia tvorivé úlohy o zvieratkách.

Po stopách zvierat

Žiaci 3. ročníka prežili 3. februára zaujímavú vyučovaciu hodinu.

Venovali sa ochrane životného prostredia. Prišla ich pozrieť teta Zuzka

zo Štátnej ochrany prírody v Námestove. Počas prvej a druhej hodiny sa s deťmi porozprávala o zvieratkách, ktoré žijú v Oravských Beskydách.

Porozprávala im, ako vyzerajú, podľa čoho ich môžu spoznať a čo radi papajú. Nechýbalo ani rozpoznávanie ich stôp. Deti sa do jej prednášky aktívne zapájali, odpovedali na jej otázky a riešili rôzne úlohy. Boli naozaj šikovní.

Sofia Grižáková, 4.B

Jakub Gabriel 1.A

Naše NAJ...

BABKA ZBERATEĽKA

Ľudia zvyknú zbierať mince, poštové známky, kamienky ba dokonca aj plechovky z nápojov, ktoré sa nedajú len tak ľahko zohnať.

No moja babička zbiera magnetky. Magnetky, ktoré častokrát človeku len zavádzajú. No ona ich zbiera a každú jednu si poctivo vystaví na svoju tabuľku v spálni. Na stene už visí päť takýchto tabuliek plných magnetiek z rôznych kútov sveta. Magnetky začala zbierať pred 8 rokmi hlavne preto, lebo nezaberajú veľa miesta a pri návšteve rôznych miest sa dajú bezproblémovo zohnať. Nájdete u nej skvosty z rôznych kútov Slovenska, no nechýbajú ani cudzokrajné magnetky, napríklad z Turecka, Dánska, Nemicka či Nórska. Jej najnovšie prírastky do zbierky pochádzajú z obcí Horný Beňadik a Topoľčianky. Babičky som

Babka zberateľka Viera Pindjaková

Najexotickejšie magnetky má babka Viera z Čile, Patagónie a Argentíny.

sa opýtala aj na jej obľúbené srdcovky. Jednoznačne je pyšná na magnetku z Číny, Taiwanu, Izraela a Ugandy. V zbierke je už vyše 170 magnetiek a každým mesiacom ich pribúda.

Myslím, že každý jeden človek, ktorý vojde do babkinho domu, by si mal tieto magnetky obzrieť.

Daniela Pindjaková, 8.B

Žiaci 8.B s farebnými vlasmi

HRDÁ ŠKOLA

Naša škola je naozaj hrdá škola, pretože má skvelých žiakov, ktorých učia skvelí učitelia. No na hrdosti sme jej ešte chceli pridať, a preto sme sa zapojili do projektu Hrdá škola.

Každý mesiac sa zapájame do výzvy od SCHOLLS UNITED, ktorú radi spolu s inými školami v rovnaký deň

plníme. Na konci projektu budú vyžrebované tri školy, ktoré získajú super ceny. Veríme, že my budeme jednou z nich. Na Vianoce sme mali urobiť dobrý skutok, 19. januára sme sa mali obliecť ako dvojčatá, 15. februára bol deň šialených účesov a 27. marec bol deň upcyclácie. Ťažké slovo? Nestretli ste sa ešte s ním? Ani mnohí naši žiaci nie, ale všetko sme v tento deň

napravili, pretože nám toto slovo pani učiteľky vysvetlili. Upcyclácia totiž znamená, že je to opätovné použitie toho, čo sa na prvý pohľad zdá, že patrí do koša. Žiaci povolili uzdu fantázii a ukázali, že väčšina vecí nepatrí po prvom použití do koša, ale sa dá z nej niečo pekné vyrobiť. Takýmto správaním nerobíme radosť z novej veci len sebe, ale podporujeme zdravé životné prostredie a šetríme aj peniažky. Už teraz sa tešíme na ďalšie výzvy v nasledujúcich mesiacoch.

Martina Vonšáková, 5.B

...dvojčatá...

MÁME NOVÚ PRIATEĽKU A ORODOVNICU – svätú Filoménku

V piatok 17. marca nám profesor doc. HEDr. Ľuboslav Hromjak, PhD. prišiel priblížiť život i smrť svätej Filomény, ktorá je patrónkou detí a mládeže, duchovnej i telesnej čistoty i pomocnicou matiek.

Najprv sme si o svätici vypočuli zaujímavú prednášku. Potom nasledovala svätá omša, ktorú pán profesor slúžil aj s našim pánom farárom. Po svätej omši sme mali možnosť prijať požehnanie olejom, ktorý sa požehnáva na sviatok sv. Filomény, 10. januára. Deti aj hostia mali tiež možnosť zakúpiť si knihy o tejto svätici a ružence pozostávajúce z trinástich červených a troch bielych korálok. Biele predstavujú jej nevinnosť a trinásť červených zas jej krátky trinásťročný mučenícky život.

Filoménka bola grécka princezná. Narodila sa kráľovskému páru po tom, čo sa stali kresťanmi. Bolo to ich jediné dieťa, ktoré neskutočne milovali a všade brali so sebou. Rodičia ju vzali aj Ríma, ku tyranskému cisárovi Diokleciánovi, ktorý sa im vyhrážal vojnou. Grécky kráľ tam išiel vyjednávať mier. Princezná mala vtedy 13 rokov a krutý cisár so do nej zalúbil. „Dám ti k dispozícii celú moc svojej ríše a nežiadam za to nič iné ako ruku tvojej dcéry,“ navrhol cisár kráľovi. Filomékin otec bol návrhom nadšený, no jeho dcéra nie, pretože sa dva roky predtým zasvätila Ježišovi: „Moje panenstvo je zasvätené Bohu

Profesor doc. HEDr. Ľuboslav Hromjak, PhD.

a s ním už nemôžem disponovať. Moja ríša je v nebi.“ Cisár hneď použil svoju moc a sväticu uväznil v žalári. Tu k nej prichádzal Ježiš i Panna Mária, aby ju posilňovali a vlievali odvalu. Potom ju dal zbičovať, no anjeli jej naliali do rán balzam, ktorý rany scelil. Následne cisár vydal rozkaz, aby ju pochovali v prúdoch rieky Tiber s kotvou na krku. Anjeli však kotvu odviazali a ju preniesli na breh rieky. Mnohí ľudia, ktorí to videli, už vtedy prijali kresťanstvo. Opäť nasledovalo princeznino väzenie a muky, z ktorých ju Pán vyliečil. Preto dal panovník rozkaz lukostrelcom, aby ju zastrelili, ale šípy sa obrátili proti nim. Nakoniec tyran, zdesený

reptaním a pokrikmi ľudí, ukončil jej život štatím hlavy. Jej duša vtedy vzlietla k Ženíchovi.

V roku 1802 našli archeológovia v rímskych katakombách dosiaľ neznámy, 1500 rokov starý hrob vytesaný do skaly. Na náhrobku mohli prečítať zreteľný nápis LUMENA PAX TECUM FI, ktorý po logickom usporiadaní dostal podobu PAX TECUM FILUMENA – POKOJ TEBE, FILOMÉNA. Atribúty mučeníctva (dve kotvy, tri šípy a palma) a panenstva (Ialía) dokazovali, že ide o miesto posledného odpočinku kresťanskej mučenice raných dôb svätej Cirkvi.

Relikvie sv. Filomény boli uložené do drevenej truhličky a za splnení všetkých formalít a potvrdení autenticity relikvií slávnym talianskym archeológom Giovannim Battistom De Rossi, boli prenesené do Pokladnice relikvií a odovzdané správcovi pápežských relikvií v Ríme.

Od tej doby sa na jej orodovanie stalo množstvo zázrakov a uzdravení. Už pápež Gregor XVI. bol známy svojím výrokom: „Modlite sa k svätej Filoméne, o čokoľvek ju požiadate, ona vám to vyprosí!“ Jej veľkým uctievaťelom bol aj Ján Mária Vianney.

Obracajme sa teda s dôverou na túto „malú veľkú svätú“ vo svojich prosbách, starostiach či problémoch.

Martina Vonšáková, 5.B

Na záver prednášky sme sa k tejto svätici pomodlili.

PLES BOŽÍCH DETÍ

Hudba, tanec a veselý smiech opäť po roku zaplnili telocvičňu. Konal sa tam totiž maškarný ples – Ples Božích detí.

Tradične ho odštartovali na tretej vyučovacej hodine ôsmaci fašiangovým sprievodom po triedach. Navodili všetkým tú správnu náladu a zábava

sa mohla začať. Zvieratká, remeselníci, anjelské i rozprávkové bytosti zaplnili telocvičňu a veselo tancovali v rytme hudby. Na konci boli za svoju kreativitu všetky masky ocenené.

Karin Mlynarčíková, 4.B

Naša škola meria znečistenie ovzdušia z dopravy

Na začiatku januára bola naša škola zapojená do projektu Populair. Je jednou zo 6 škôl z nášho kraja, v ktorej sa najbližšie 4 týždne meralo znečistenie ovzdušia z dopravy.

Tento projekt má za úlohu zlepšovanie kvality ovzdušia.

Deviatáci pripevňujú merač znečistenia ovzdušia.

Do tejto aktivity zapojili aj nás deviatakov. Mali sme dať tip, kde je podľa nás čisté ovzdušie a kde je naopak najviac znečistené ovzdušie. Muselo to ale byť v prostredí areálu našej školy. Potom sme už len na 2 vybrané miesta pripevnili nádobky, ktoré 4 týždne merali čistotu ovzdušia. Do konca školského roka by sme sa mali dozvedieť výsledky meraní, výsledky znečistenia nášho okolia.

Tento projekt nás hlavne chce upozorniť na dosť vážny problém dnešnej doby, a tým je znečistenie ovzdušia. Aj malý podiel znečisťujúcich látok v ovzduší môže výrazne ovplyvniť zdravie človeka a stav ekosystémov. Medzi zdroje týchto látok patria prírodné procesy (lesné požiare, sopečná činnosť,...) alebo aj ľudská aktivita (priemysel, doprava,...). Látky sa rozptyľujú vo vzduchu a vzájomne reagujú za vzniku iných škodlivín, ktoré sú prenášané vetrom do rôznych vzdialeností. Ďalšie príčiny sú aj vykurovanie domácností, vplyv cestnej dopravy a priemyselné zdroje.

Nezabúdajme však na to, že aj maličkosťami môžeme tento problém vyriešiť. Dnes máme vo svete veľa možností,

ktorými môžeme prispieť k ochrane prostredia, v ktorom žijeme. Stačí len, aby sme ich správne a hlavne rozumne využívali pre dobro nášho životného prostredia. Každý si zaslúži dýchať čerstvý vzduch.

Mária Maslaňáková, 9.A

Vo štvrtok 9. februára sme sa obidve triedy siedmeho ročníka vybrali na lyžiarsky výcvik do Krušetnice.

V prvý deň sme všetci zvládli obuť si lyžiarky, nasadiť lyže a dostať sa na svah. Hore nás vyviezli lanovky, ale cesta zo svahu dole už nebola taká jednoduchá. Podľa toho, ako sme to zvládli, sme boli zaradení do troch skupín.

Počas nasledujúcich dní sa však všetko zmenilo. Učili sme sa ako správne robiť oblúky, brzdiť a vyskúšali sme si aj slalom. Aj tí, ktorí to mali v prvý deň ťažké a lyžovať

STALI SA Z NÁS LYŽIARI

nevedeli, sa naučili lyže výborne ovládať.

Hurá, už vieme lyžovať!

Počasie sme mali naozaj nádherné, takže aj podmienky na lyžovanie boli super. Okolo jednej hodiny poobede sme vždy išli na obed a skupinky, ktoré už dobre lyžovali mohli mať po obede voľné jazdy.

Dňa 15. februára bol posledný deň nášho lyžiarskeho výcviku. Myslím, že všetci sme si priali, aby trval ešte ďalší týždeň a nemuseli sme sa vracieť do školy. V ten deň sme mali aj súťaž v slalome o to, kto bude najrýchlejší lyžiar. Tí najlepší si odniesli so sebou medaily a všetci spolu sme sa tešili

Po lyžovačke nám poriadne vytrávilolo. Mňam!

z modrín, zážitkov a nových lyžiarskych zručností.

Anežka Stašová, 7.A

Fašiangy končia, pôst začína

Karnevaly, zábavy a veselice skončili a vystriedalo ich pôstne obdobie

Tohtoročný pôst začal 22. februára. Deň predtým sme sa naň v tichosti pripravovali pri vyloženej sviatosti

Fašiangy sme zakončili sladkými šiškami

oltárnej v našej školskej kaplnke. Samozrejme, Fašiangy sme zakončili aj maškrtením sladučkých šišiek. No Popolcovou stredou nastal čas, kedy sme sa stíšili, aby sme sa počas pôstneho obdobia čo najlepšie pripravili na prežívanie tajomstiev Veľkej noci.

Piataci a šiestaci vytvorili na hodinách náboženstva plagáty na tému pôst. Uvažovali nad jeho významom a dôležitosťou, nad utrpením Pána Ježiša i nádejou, ktorá pramení z jeho zmŕtvychvstania.

Silvia Maslaňáková, 5.B

Obrátenie svätého Pavla Deň plný návštev

25. január je pre našu školu veľkým dňom. Sviatok totiž slávi svätý Pavol. On je našim patrónom a orodovníkom a celá škola oslavuje odpustovú slávnosť.

Tento deň sme začali svätou omšou v kostole. Pozvanie na ňu prijal náš dekan Doc. JCDr. Miloš Pekarčík PhD.

Po nej čakalo na malých prvákov pasovanie za riadnych žiakov našej školy, ktoré si pre nich pripravili ich pani učiteľky s deviatakmi. Pozvaní boli aj ich rodičia.

Odpustová svätá omša s našim dekanom

Turnaj so žiakmi z Nových Zámok

Na väčších žiakov zas čakal športový turnaj. Žiaci z Katolíckej spojenej školy Nové Zámky, ktorí boli v Sihelnom na lyžiarskom výcviku, sa prišli zoznámiť so žiakmi našej školy. Odohrali spolu priateľské zápasy vo futbale a vybíjanej. Vo futbale vyhrali žiaci z Nových Zámok a vo vybíjanej zasa naše žiačky. Spolu so svätým Pavlom a milými hosťami sme tak prežili pekné doobedie.

Karin Mlynarčíková, 4.B

ODPUSTOVALI SME SO SVOJIMI PATRÓNMI

Obdobie od Vianoc do Veľkej noci je obdobím, keď svoje odpusty slávia žiaci 2.B, 4.A, 4.B, 7.B a 9.A.

Druháci majú patrónku **Agnesu Rímsku**. Sviatok slávia 21. januára.

Narodenie: Rím 290 (alebo 258/259?) **Úmrtie:** 21. januára 304

Význam mena: čistá (gr.) Atribúty: jahňa, dlhé vlasy
Je patrónka detí, dievčat, snúbencov, záhradníkov, ľudí bojujúcich o svoju čistotu.

Blahoslavená **Laura Vicuña ochraňuje** 7.B. Na jej sviatok odslúžil pre siedmakov omšu don Jožko Luscoň a tí potom strávili pekné doobedie plné aktivít.

Narodenie: 5. apríl 1891 Santiago de Chile, Chile
Úmrtie: 22. január 1904 Junín de los Andes, Argentína

Význam mena: ozdobená vavrínmi (lat.) Patrónka obetí zneužívania.

Sviatok svätého **Blažeja** je obľúbeným sviatkom. Návštevníci kostola vtedy dostávajú požehnanie sv. Blažeja, ktoré má chrániť pred chorobami

hrdla. To dostali aj žiaci 4.A, ktorí strávili krásny deň odpustu u našich saleziánov v Námestove.

Narodenie: 2. pol. 3. stor. Sebaste, dnes Sivas, Turecko

Úmrtie: okolo 316 Sebaste, dnes Sivas, Turecko

Atribúty: prekrížené sviečky, kniha, prasačia hlava

Patrón otorinolaryngológov (ušných, nosových a krčných lekárov), muzikantov na dychové nástroje, obchodníkov s vlnou, krajčírov, obuvníkov, klobučníkov, tkáčov, garbiarov, pekárov, mlynárov, murárov, kamenárov, výrobcov mydla, voskárov, nočných strážcov; domácich zvierat; pre dobrú

spoveď; proti bolestiam hrdla, kašľu, proti ochoreniam hrtanu.

Deviatakov už deväť rokov chráni **Don Bosco**. Po svätej omši v škole sa vybrali stráviť tento deň do Námestova.

Narodenie: 16. august 1815 Becchi, Castelnovo d'Asti, Piemont, Taliansko

Úmrtie: 31. január 1888 Turín, Taliansko

Význam mena Ján: Boh je milostivý (hebr.) Je patrónom vychovávateľov, mládeže, učňov.

Svätý Jozef z Nazareta, manžel Panny Márie oroduje za 4.B.

Význam mena Jozef: Boh pridala, rozhojnil (hebr.)

Patrón otcov, tesárov, robotníkov, ekonómov, prokurátorov, zomierajúcich.

Rebeka Klušáková, 5.B

JOŽKO MEDZI NAMI DEŤMI

Náš rodák, don Jozef Luscoň, na nás neustále myslí a chodí nám spríjemňovať „nudné“ dni v škole. 23. januára nám prišiel porozprávať o tom, aké dôležité je, že máme v dedine katolícky kostol.

„No nie vždy to tak bolo. Zo Sihelného ľudia kedysi chodievali do kostola

v Rabči, ktorý tam postavili v r. 1772. Pamätajú si na to veľmi dobre naši starí rodičia i rodičia. Vďaka tomu, že máme katolícky kostol tak blízko, bola by škoda nechodiť tam pravidelne a poznávať život Ježiša Krista, ktorý žil najprv ako normálny chalan. Vyučil sa za tesára a pomáhal otcovi pri práci. Pri krste v Jordáne jeho Otec

zjavil o ňom, že je to jeho Syn, že je to Boží Syn. Následne Ježiš začal pracovať vo svojom povolání, ktorým bolo spasenie ľudí,“ porozprával nám don Jožko.

20. februára nám Jozef prišiel zaujímavým priblížiť význam pôstu. Upozornil nás na to, že do neba sa vchádza tesnou bránou. Počas života si každý do "batôžka" nazbiera všelijaké veci – maškrtnosť, nevráživosť voči druhým, ohováranie, klamstvá, závislosti... Toto všetko nám potom znemožňuje prejsť bránou do neba. Deti si túto situáciu mohli vyskúšať aj prostredníctvom Jožkom pripravenej scénky. A s batohom vstúpiť do neba – to išlo naozaj ťažko. Pôst preto slúži na to, aby sme sa od týchto neresťí očistili.

Simona Brišáková, 4.B

S batom plným hriechov sa ťažko dostaneš cez nebeskú bránu

Žiaci 4.A a piatáci v Bábkovom divadle v Žiline.

NA ANTARKTÍDE

„Antarktída je najjužnejší sveta-diel nachádzajúci sa okolo južného pólu Zeme. Je takmer celá trvalo zaľadnená a nemá žiadne stále obyvateľstvo.“

Tieto a ďalšie informácie sme sa 9. marca naučili prostredníctvom divadelného predstavenia Antarktída, ktoré sme si boli pozrieť v Bábkovom divadle v Žiline.

Veľmi sa nám páčilo, ako bábkoherci vodili bábkky a na javisku používali rôzne rekvizity.

O našich zážitkoch z predstavenia sme sa potom v škole rozprávali a výtvarne ich spracovali.

Kristína Maslaňáková, 4.B

Veveričkina špajza

Veverička je malé milé stvorenie, ktoré vyčarí úsmev malým i veľkým. Žije tam, kde sú stromy.

Preto ju často môžeme vidieť aj v okolí našich domov, kde si hopsá z konára na konár. Aktívna je najmä cez deň. Veľmi dobre sa šplhá a skáče. Pomáhajú jej pri tom ostré pazúry. Pohybuje sa veľmi šikovne aj po tých najvyšších konároch. Rýchlo sa šplhá, ale rýchlo sa pohybuje aj po zemi. Každého zaujme jej hnedoryšavé sfarbenie a krásny huňatý chvosť. Ten jej pri skokoch pomáha udržiavať rovnováhu. Staví si guľaté hniezda z vetvičiek, trávy a machu alebo obýva aj dutiny stromov a staré hniezda. Počas tuhej zimy veverice čerpajú zo svojich letných a jesenných potravinových zásob. A takúto veveričiu špajzičku mal šťastie nájsť aj môj bratranec a spolužiak Viliam Gabriel. V lese bol s otcom chystať drevo a tu zrazu takýto unikát. Vrcholec sa rozpukol na polovičku, pretože bol narušený veveričkinými zásobami. Boli tam šišky.

Magdaléna Maslaňáková, 5.B

Stredoškolačky prezentujú knihu *LeSníček*

SPOZNÁVALI SME NOVÉ KNIHY

Marec je už od roku 1955 považovaný za mesiac knihy. Deti z našej školy vedia, že ich počas neho čaká čítanie v knižnici a rôzne aktivity. Jednou z nich bolo spoznávanie nových kníh.

Žiaci 7.B navštívili Mestskú knižnicu v Námestove, kde študentská firma Le Seňoras zo Strednej odbornej školy podnikania a služieb v Námestove odprezentovala náučno-rozprávkovú knihu *LeSníček* o 10 chránených stromov na Orave. Je to 12 rozprávok, ktoré napísalo 10 komunit.

Po prečítaní tejto knihy aj deti pochopia, že stromy neprodukujú WI-FI, ale pre nás najdôležitejší kyslík. Prezentácia bola tak zaujímavá, že študentky prijali pozvanie aj k nám do školy a knihu predstavili

aj druhákom. Besedu oživilí peknými aktivitami.

30. marca sa do Mestskej knižnice v Námestove vybrali aj tretiaci. Tí sa stretli so spisovateľkou Renátou Matúškovou. Deťom prezradila, že len čo sa naučila čítať, knihu z ruky nepustila.

Hovorila, že „*čítanie sú otvorené dvere do čarovného sveta*“. Momentálne má na svojom konte šiestu knihu pre deti „*Bratislavské povesti a iné neobyčajné zvesti*“, ktoré písala asi rok. Obsahuje 25 povestí, doplnené humornými ilustráciami známeho ilustrátora Juraja Martišku a historické rozprávanie a fotografie Bratislavy. Chcela by ešte napísať o detstve Pavla Dobšinského podobne ako napísala o „*najväčšom Slovákov*“, akým bol Milan Rastislav Štefánik.

– red

Tehlička 2023

Projekt Tehlička naši žiaci veľmi dobre poznajú. Každoročne počas pôstneho obdobia zo zakúpených tehličiek stavajú „školu“ pre chudobné deti v krajinách tretieho sveta.

Tento rok má zbierka pomôcť rozšíriť školu v angolskom meste Huambo. Niesla sa v znamení motto: „Máš len to, o čo sa podelíš.“ Cena jednej tehličky bola 0,30 centov. V prvej polovici zbierky boli najaktívnejší „stavitelia“ – žiaci zo 7.A. Tí svojimi tehličkami vystavali celý jeden bok školy, ktorú sme mali na hlavnej chodbe, aby nám pripomínala tú angolskú. 27. marca bolo predaných 600 tehličiek. Žiaci tak už prispeli 180 eurami. Suma však do konca pôstu stúpne a triedy, ktoré prispeli najviac budú odmenené.

Simona Brišáková, 4.B

Anna Romaňáková z 3.B (prvá zľava) pri preberaní ocenenia za 2. miesto v súťaži Poetický Púchov

Žltá jar

Jar už letí,
rastú kvety.
Slnko budí púpavy,
dáme si ich na hlavy.
Upletieme vence,
tancujeme tance.
Aj narcisy kvitnú krásne,
napíšeme o nich básne.
Žlté sú aj kuriatka,
rodia sa i káčatká.
Lahučko ich pohladím
a dobre sa zabavím.
Žltá farba je veselá,
mám rada, keď jej je veľa.

Anna Romaňáková, 3.B –
Poetický Púchov – 2. miesto

Barbora Chudiaková, 4.A

3.B v modrom oblečení a s vodičkou

Voda znamená život

Voda je domovom miliónov druhov rastlín a živočíchov, počnúc tými najmenšími organizmami, až po veľrybu, ktorá je až 30 metrov dlhá a jej váha môže dosiahnuť až 200 ton.

Voda je nielen životne dôležitá pre naše telo, je aj zdrojom, ktorý

využívame každý deň. Doma ju používame na varenie, upratovanie, sprchovanie a splachovanie.

Používame ju pri výrobe potravín, odevov, mobilných telefónov, áut aj kníh. Vodu používame pri stavbe domov, škôl a ciest i na vykurovanie budov a chladenie v elektrárnach. Je zároveň aj prostriedkom, ktorý

slúži na spájanie a presúvanie ľudí a tovaru.

V priebehu posledných dvoch storočí sa stala miestom, kde končí putovanie mnohých znečisťujúcich látok. Aby sme naďalej mohli využívať prínosy čistej vody a čistých oceánov a riek, musíme zásadne zmeniť spôsob a používanie vody a jej čistenia. Čistá voda totiž znamená život, zdravie, potraviny, rekreáciu, energiu...

22. marec je svetovým dňom vody a my sme si ho pripomenuli tým, že sme prišli do školy v modrých farbách a priniesli si minerálnu vodu, ktorú máme radi.

Simona Brišáková, 4.B + internet

Skarlet Košútová, 4.A

MALÁ SPOMIENKA NA VIANOCE...

VIANOCE S JOHANKOU

Konečne je to tu! Vianoce. Dnes je síce 23. december, deň pred Vianocami, no a ja sa na zajtrajšok teším stále viac a viac. Veď kto by sa netešil na najkrajšie sviatky v roku?

„Anička, poď už dole! Ideme k susedke Johanke!“ zavolala ma mama.

Každý rok, presne deň pred Štedrým dňom, ideme všetci na návštevu k Johanke. Johanka je naša susedka a moja dobrá priateľka. Je to už starénka, ktorá mi nahrádza babičku, ale stále je plná energie a optimizmu. Voľný čas trávi počas roka vo svojej záhradke, chodí do lesa na bylinky, vypeká skvelé koláče a vždy vie múdro poradiť v zložitých rozhodnutiach. Každé Vianoce k nej príde jej dcéra s manželom a ich deťmi. Keby ste videli tú radosť v Johankiných očiach, keď zbadá ich auto parkovať pred bráničkou! Je šťastím celá bez seba. Teším sa aj ja, lebo jej vnuci sú mojimi kamarátmi.

Keď sme prišli k dverám susedky, čosi sa mi nepozdávalo. Neprivítala nás s tou jej povestnou veselou náladou a v očiach sa jej mihotal smútok, ktorý silou-mocou premáhala. Dali sme si teplý čaj z jej nasušených bylínok. Na stole bolo, ako vždy, kopec vianočných koláčov, ktoré u nás chýbajú, pretože mama varí a pečie zdravo. Milujem punčový. Johanka ho vie upiecť znamenito. Pamätám si, keď som ho prvý raz okúsila. Upútala ma jeho krásna ružová farba. Vtedy som zjedla všetky punčové koláče, ktoré Johanka doma mala a ešte v ten večer som bedákala doma v posteľi pre neutíchajúcu bolesť brucha. Som však rada, že sa mi punčový neznechutil a stále ho zbožňujem. Zamaškrtila som si na ňom aj dnes. Až ma mama musela napomínať, že sa mám ovládať, že mám nechať aj pre Johankiných vnúčikov. Vtom sa však v Johankiných očiach smútok prehĺbil ešte viac.

„Neprídu,“ povedala tichým hlasom, „ochoreli, majú dajakú virózu a nechcú ma nakaziť.“ Vtedy som pochopila, prečo je babička taká mĺkva a smutná a hneď som našim a jej navrhla, aby strávila Štedrý večer u nás. Rodičia samozrejme súhlasili, no Johanka sa chvíľu môjmu nápadu

bránila. Ocko však rázne povedal, že na Vianoce nemá byť nikto sám a vtedy vraj dvojnásobne platí: Host do domu, Boh do domu.

Zatiaľ čo v minulých rokoch som štedrovečerné rána sedela pri okne a sledovala, kedy príde k našej susedke jej rodina, tento rok som nedočkavo čakala, kedy príde ona k nám. Čas som si krátila na mobile a rozposlala som aj pár vianočných prianí mojim kamarátom. Čosi som aj pomohla mame v kuchyni, čosi otcovi v garáži, no čas sa akosi vliekol. No nie nadarmo sa hovorí, že na dobré treba čakať.

Podvečer sa pri našich dverách zjavila naša dobrá susedka s plnými košíkmi. V kuchyni začala vykladať samé vianočné dobroty. Poctivý majonézový šalát, vyprášaného kapra, kapustnicu i cukrovinky. Mama sa pri svojom zdravom menu cítila trochu trápne, no nám s ockom zajasali očka.

Štedrú večeru sme začali modlitbou, Johanka nám medom dala na čelo krížiky a rozkrajovali sme jabĺčka a sledovali jadierka v tvare hviezdičky, ktoré mali predstavovať naše zdravie v nasledujúcom roku. Jej dobrotám nakoniec neodolala ani mama a rada

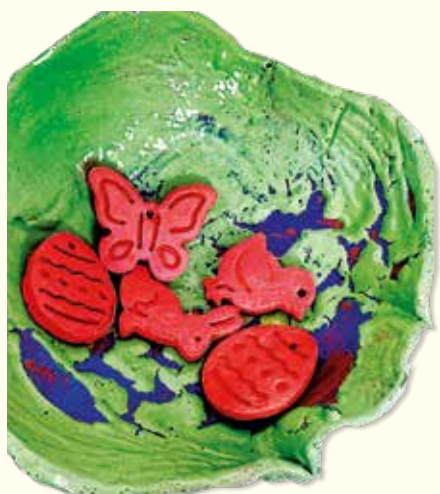
zo všetkého ochutnala. Babička nám popri jedle rozprávala, ako to bývalo počas sviatkov v minulosti. Ako sa na sviatky pripravovali, piekli oplátky, ľudia sa spolu stretávali, nežili tak uponáhľane, mali sa radi, pomáhali si, vinšovali, spievali... Na vianočný stromček chodili do lesa. V Štedrý deň nič nejedli, až na večeru. Počas večere sa od stola mohla zdvihnúť len gazdiná domu. Spoločne sa potom išlo na polnočnú omšu a všetci sa tešili z narodenia Ježiška. Bolo zaujímavé Johanku počúvať. Tak trochu som jej závidela tú dobu, v ktorej bola ona mladá. Ale dobu robia ľudia, ktorí v nej žijú. Dnes sa už ľudia tak nestretávajú, každý je zavretý doma a vinše a koledy sa presúvajú do virtuálneho sveta, v ktorom väčšina trávi aj čas Vianoc. Vianoce sa akoby stali len reklamou, cez ktorú firmy môžu predávať svoje výrobky.

Od stola som vstávala s odhodlaním, že budúročné Vianoce budú iné. Uplatním všetky zvyky a tradície, o ktorých som sa dnes dozvedela a z virtuálneho sveta sa presuniem do reality, ktorú začnem pretvárať. No prečo čakať tak dlho, keď je možné začať už skôr! Čo tak dať si novoročné predsavzatie?

3. miesto v okresnej literárnej súťaži Vianočný príbeh Aneta Pindjaková, 9.A

Večer sa rada hrám.
 Idem rada ma ihriško.
 K svojej sesternici chodim rada.
 Táto škola je super.
 Oblekam si nohavice.
 Rada hreslím.
 Ideme do hostola.
 A spoušiaci sú dobrí.

Viktória Luscoňová 4.A.

ČAROVANIE S HLINOU

Človek od dávnych čias tvoril z hliny predmety, ktoré používal v domácnosti a ktoré mu uľahčovali život. Prvé výrobky sú známe už z neolitu – z kamennej doby.

Najskôr ich ľudia vyrábali ručným lepením, neskôr na hrnčiarskom kruhu. My v škole hrnčiarsky kruh nemáme, preto sme vsadili na naše šikovné ručičky. Aj keď sme boli celí ušpinení, darilo sa nám výborne. Prácu s hlinou zvládli nielen žiaci z 2. stupňa, ale aj tretiaci a štvrtáci. Starší vyrábali jednoduché misky, kvetiny, anjelikov. Tretiaci zas vyrábali veľkonočné závesné ozdoby a srdiečka pri mamičky. Každý sa tešil zo svojej práce a nemohol

sa dočkať, kedy si svoj výrobok vezme domov. No taká vyrobená hlinená vecička musí najskôr týždeň schnúť na vzduchu a potom sa môže vypáliť v špeciálnej peci. Niektoré výrobky sme ešte dozdobili glazúrou, a tak získali osobitý čaro. Pozrite, ako sa nám to podarilo.

Silvia Maslaňáková, 5.B

Alica Pindjaková, 4.A

SILA KLAVÍRA

Tmavomodrá dodávka zastavila na príjazdovej ceste nášho nového domu. S povzdychom som sa postavila z prekvapivo pohodlnej podlahy a zišla som na prízemie. Dvaja vysokí chlapi v pracovnom odevu už nosili naše veci dnu. Desiatky krabíc, rozložený nábytok a nakoniec môj biely klavír, ktorý si ako jediný vždy nájde svoje trvalé miesto v obývačke.

„Julka, začni prosím nejaké boxy z predsiene vynášať na poschodie. Je tu toho veľa... Potom môžeš vziať tvoje veci a ísť vybalovať svoju izbu,“ povedala mama počas toho, ako utierala kuchynskú linku. Len som prikývla.

Neznášam chaos a pri sťahovaní sa mu nevyhnete. Príde mi trochu vtipné, že som si na to ešte nezvykla. Sťahujeme sa naozaj často. Môj ocino nie je typ človeka, čo by obsedel na jednom mieste. Veľmi rád skúša nové veci a objavuje nové miesta. Nevedomuje si však, že nám tým ako nás vláči po celej Európe dosť ubližuje. Napríklad, nikdy som nemala kamarátov, pretože vždy, keď som si začala zvykať v nejakom kolektíve, rozhodol sa, že je čas posunúť sa ďalej. Ja vlastne ani neviem, kam patrí. Narodila som sa na Slovensku a hneď ako som oslávila svoje prvé narodeniny, začal tento náš kočovný život. Bývali sme v Čechách, Poľsku, Dánsku a Británii. A teraz sme opäť

na Slovensku, a to tiež len kvôli tomu, že starí rodičia už nevládu a treba im pomáhať. Nevidím to tu ale na nejaký dlhý pobyt.

Prenášaním krabíc som strávila viac ako hodinu. Keď som si konečne lahla na môj ešte neoblečený matrac, dychčala som, ako keby som zabežla minimálne polmaratón. Pousmiala som sa. Moja kondička sa zhoršuje. V Poľsku som chvíľu chodievala behať a celkom ma to bavilo. Mohla by som s tým začať aj tu. Neďaleko je menší les, ktorý by bol na ranný beh ideálny.

Som tak veľmi unavená, že sa nevládzem ani pohnúť, ale tie krabice sa samé nevybalia. Po pauzičke, ktorá sa neplánovane o dost predĺžila som sa pustila do roboty. V kúpeľni som si pripravila vodu s nejakými čistiacimi prostriedkami, čo som našla dole

a začala som utierať každý jeden kus nábytku v mojej izbe. Prekvapivo mi to išlo pomerne rýchlo a o chvíľu som už premýšľala nad najvhodnejším rozložením môjho oblečenia v šatníkovej skrini. Potom som chcela začať ukladať knižky do regálu vedľa postele, ale ocino ma zavolať na večeru. Objednali pizzu.

Prízemie sa zmenilo takmer na nepoznanie. Áno, stále tu bola miliarda nevybalených krabíc, ale už sme mali jedálenský stôl, sedacia súprava už bola taktiež na mieste a vedľa nej bol môj milovaný klavír.

Sadla som si na voľnú stoličku a na tanier som si naložila dva trojuholníčky syrovej pizze. Hlavou mi blúdili myšlienky o tomto starom domove.

„Tak, aké máš dojmy z nášho nového domu?“ To, že bola otázka smerovaná na mňa som si uvedomila, až keď ma mama pod stolom mierne koplá do ľavej nohy.

„No, ja... Mhm... Myslím, že sa mi tu zatiaľ páči,“ dostala som zo seba napokon. Ocino sa pousmial.

„A tešíš sa už do školy? Od pondelka nastupuješ...“ Samozrejme, že zase ide riešiť školu. Neznášam to. Niekedy mám pocit, že sa so mnou nevie rozprávať o ničom inom.

Odpovedala som len kladným prikývnutím.

Keď som naložila špinavý riad

do umývačky, odobrala som sa s priateľom dobrej noci do mojej izby. Asi idem spať...

Prečo nemôžem žiť ako normálne dieťa? Ľudia v mojom veku považujú môj život za zaujímavý. Príde im super, že spoznávam svet a nových ľudí, že ovládam jazyky, ale ani jeden z nich si neuvedomuje, aké veľmi dôležité je mať počas detstva nejaké zázemie. Aké dôležité je mať domov. Čo je môj domov...? Kde je? Nemám ani najmenšie tušenie. Asi nemám domov. Na miestach, ktoré by som za svoj domov mala považovať, sa cítim ako nájomník alebo ako votrelec, ktorý tam nepatrí, ktorý len prekáža... Nepatrím nikam.

Ráno som sa zobudila úplne dolámaná. Nielen moje myšlienky mi nedali spať, ale i susedov pes, ktorý kvôli splnu stále zavýjal. Podľa toho, aké ticho bolo v dome som usúdila, že rodičia ešte spia. Obula som si svoje biele papučky so zajačimi uškami a čo najtichšie som si išla urobiť raňajky. V novej kuchyni som nevedela nájsť chlieb, takže som skončila s miskou cereálií a mlieka. Telefón som mala hore na nabíjačke, takže som sa neustále obzerala po miestnosti. Pohľad mi padol na klavír.

„Dobré ráno, Slniečko... Ako si sa vyspala?“ vyrušili môj pohľad rodičia.

„Dobre, dobre... Popravde? Nie moc dobre. Mám pocit, že môj matrac je tvrdší ako podlaha. A vám dvom sa spalo ako?“

„Nám sa spalo úžasne,“ odpovedala mama s úsmevom od ucha k uchu. Úsmev som jej oplatila a spontánne som vyskočila ku klavíru. Sadla som si na okrúhlu stoličku a otvorila ho. Trochu neisto som prstami prešla po klaviatúre a zahrála prvé tóny. Nepotrebovala som žiadne noty. Ruky mi po čierno-bielych parketách tancovali úplne prirodzene. Chýbalo mi to... Hudba ma úplne ovládla. Myslím, že som práve našla svoj domov. Je tam, kde sú moji blízki a veľký biely klavír. Mama s otcom si okrem rannej kávy vychutnávali aj moje melódie a tíško sa usmievali. „Mám vás rada, ste môj domov,“ hovorili moje prsty...

Alžbeta Romaňáková, 9.B
Literárna práca sa v celoslovenskej súťaži „Prekroč svoj tieň“ dostala medzi desať najlepších prác.

Žiackym perom...

MIESTO, KTORÉ MÁM RÁD

ZAMÝŠĽALI SME SA... (žiaci 6.A)

Les

Je tam véééľa vône a véééľa priestoru. Je tam čistý vzduch a hríby, ktoré mám tak rád, preto ich chodím rád zbierať. Aj sú tam zvieratka, ktoré je dia muchotrávky. Keď vojdem do lesa, musím tam byť potichu, lebo, keby som bol hlučný, vyplašil by som ich. V lese vždy nájdem aj čučoriedky, jahody a černice a vždy mám z toho radosť.

Daniel

Bikepark

Veľmi rád chodím do Oravskej Polhory na bikepark. Je tam veľmi pekne, lebo je celý obklopený prírodou. Vždy si tam beriem kolobežku. Dá sa tam veľmi dobre skákať. Neviem prečo, ale moja mama tam chodí veľmi nerada. Je tam aj cyklotrasa a my s bratom si to užívame. Vzduch, šport, voľnosť, príroda.

Kristián

U nás doma

Mám rád, keď som doma. Hlavne, keď je mama doma. Mám tam svojho psa a kocúra. Som rád, lebo vtedy je doma kľud a sestra sa so mnou neháda. Teším sa, že sme spolu.

Tomáš

Domček na strome

Na svete je množstvo miest, ktoré sú krásne, no je len jedno, kde sa mi rozbúcha srdce a dušu mi zaplaví množstvo krásnych spomienok a pocit ničím nerušeného pokoja. Je to miestečko, kde sa dokážem odpútať od reality a preniesť sa do krásnej rozprávky. Miestečko také čisté a nevinné, že tam neplatia žiadne zákony nenávisťi, falošnosti, nepriateľstva, je to miesto zahalené závojom harmónie, odkiaľ sa dá pozeráť zhora s pocitom slobody a voľnosti. Je to môj malý, súkromný raj – domček na strome.

Natália

Naše ohnisko

Moje obľúbené miesto je naše ohnisko. Pre mňa je to najkrajšie miesto na svete! Nachádza sa tu všetko. Stromy sú vysoké, siahajú až do neba. Potôčik pod nimi je číry ako sklo. Na strome sme postavili dom, z ktorého je výhľad široko-ďaleko. Ukrývam si tu svoje najväčšie poklady. Ošúchaná lavička pod stromami by toho narozprávala, a pokiaľ budem, veľa jej toho ešte rozpoviem.

Marián

V našej záhrade

Miesto v našej záhrade je pre mňa relaxačné. Často sa tam hrám so svojim psikom. Rada si sadnem na hojdačku a pijem čaj. Cez zimu na záhrade staviam snehuliaky a do nemoty sa guľujem. Je dosť veľká aj na hranie futbalu. Máme tam veľa rastlín a zvierat. Veľmi často sa tam v lete kúpeme v bazéne. Udivuje ma pozorovať krásny západ slnka či nádhernú hviezdnatú oblohu.

Rebeka

Drevené lavičky

Nad dedinou pod lesom sú osadené drevené lavičky. Sedím tam pod korunami stromov, z ktorých opadáva krásne suché, šušťavé lístie. Spomedzi lístia na mňa pozerajú ostré slnečné lúče. To miesto je pre mňa útočiskom. Ako keby som sa preniesol do nevinnej rozprávky. Šum lístia a jemný vetrík mi dodáva energiu. Tam sa pre mňa zastaví čas a pokoj v duši mám zas.

Marek

Tarzanov dom

Miesto, ktoré mám rád sa nachádza neďaleko od nášho domu pri potoku. Je tam prístrešok postavený z konárov a tenkých stromov, ktorý sa rozpadáva. Dookola sú konáre a ohnisko pripravené na opekanie. Vždy, keď tadiaľ »

GORALSKÉ OKIENKO

(Puo nasymu)

M: PuochvaIn Pon Jezus Kristus.

J: Na vjcky amen.

M: Cuo idžes ruobič?

J: No džiš byg chčala, kjeby mi zvuorali puod svabke na joř.

M: D hej, kie fajny cas.

J: Naviezli gnuoja. No byg nojradczy zvuorala.

M: A t Johana, t cuo idžes ruobič?

J: No jo zaš džiš ide sadžič cousnok.

A tys mi třa iš na chuojne, co go přikryje. Buo gluoso břitkuo a nebedže še mi chčalo puotm iš.

D kieby tuo nebyluo bdži tak dalekuo, ale kieby tu tu pod dumami, tuo jesce.

M: Ide, buo ruobota stojí.

J: Ruobota ne zajonc.

M: Dobře, přič pogvařme puotm.

J: D přide. Z Bogym.

M: No z Bogym.

Aneta Bieláková 9.A

No cuo, Hanka, jako še mos. Kapecke nestihom, ale do še.

Šadni na lafkee, cuo se dos.

Mjntkovy čaj mi muozes zaloč.

Tu mos tn čaj, haň jes cukier jak pytos.

Džnkuje. Cuoš puorobjala.

Pigľovala jek, přontala, vařila jek kulase i gorcek mi na piecu přitľol, a tuobe jako še daři.

Chluopa jek hľadala. Třa bylo vorač, jabka puozbjrač, trove pokuošič, kruovy poduojič a chlopa nikany.

Džeš guo nasla

V karcmie pjl guořolke, duo duomu jek guo čongnuč muřala.

Puoctorka jus idže.

Jo jus pude, buo mi mo duochodek duoňš.

Natália Vnenčáková 9.A

Domov

Moje najobľúbenejšie miesto na celom svete je náš domov. Vždy som tam vítaný. Mám tu všetko, čo potrebujem. Na dolnom prízemí je obývačka s kuchyňou. Sú priestranné a tráviame tu spolu s rodinou veľa času a je nám krásne.

Matúš

» prechádzam, zastavím, oddýchnem si. Nazývame to tam Tarzanov dom. Mám rád Tarzanov dom a samotu v ňom.

Adam

Požehnané veľkonočné sviatky prajú deviataci

Osemsmerovka

J	A	V	O	R	U	Ž	I	Č	K	A	S	A	Č
A	T	A	U	T	T	T	C	I	T	R	Ó	N	N
R	U	K	A	C	V	O	T	S	U	Ó	E	O	L
A	C	E	M	E	N	P	R	T	L	M	A	H	O
D	E	T	I	Á	U	Á	Á	I	I	A	P	A	K
O	Š	A	K	Í	C	N	V	N	P	T	U	V	O
S	O	Ľ	H	M	I	K	A	K	Á	O	L	I	K
Ť	E	E	S	I	A	Y	N	A	N	V	H	C	N
V	Í	L	Y	H	N	E	Ď	T	A	I	R	E	L
I	H	L	A	L	A	K	N	E	I	Ž	E	N	S
E	R	B	B	I	N	Ľ	O	P	A	I	B	O	L
T	A	A	Ž	Č	U	Ú	Ž	L	B	A	E	S	O
O	J	Č	Ú	I	K	Č	E	O	Y	C	Ň	A	N
R	R	A	T	E	L	E	K	T	R	I	Č	K	A

Filipko Somsedík, 1.A

JAR, VEĽKÁ NOC, VIETOR, SNEŽIENKA, CITRÓN, NOHAVICE, NOS, SLON, SLNKO, TEPLA, TULIPÁN, OVCA, RADOSŤ, RUKA, DETI, JAVOR, RUŽIČKA, ARÓMA, IHLA, TÚŽBA, HREBEŇ, TOPÁNKY, TRÁVA, KNIHA, KLÚČE, VAK, LUPA, ČAS, HRA, ELEKTRIČKA, ČISTINKA, NANUK, ERB, BAČA, IHLIČIE, HNEĎ, SOĽ, ŽIVOT, ŽIACI, VNUCI, OKOLO, AUTO, NEMEC, RYBA, VÍLY

Kristína Maslaňáková, 4.B